

# РЕШЕНИЕ

№ 14118

гр. София, 24.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в**  
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ванина Колева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на  
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3435** по описа за **2025**  
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.с  
чл. 85, ал.1 и чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Я. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] г, с ЛНЧ [ЕГН], против  
Решение № 1908/25.02.2025г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при  
Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4, вр. с чл. 8 и чл.9 от  
ЗУБ е отказано да им се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването  
му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с  
материалния закон. Според изложеното в жалбата липсата на доклад или становище от социален  
работник в рамките на административното производство, както и несъобщаването на  
жалбоподателя за него представлява съществено нарушение на  
административнопроизводствените правила, водещо до незаконосъобразност на решението и  
обуславящо неговата отмяна. Изложени са доводи за липса на преценка относно спазване на  
принципа за висшия интерес на детето, както и за наличие на вътрешен въоръжен конфликт в С..  
Моли съда да отмени решението на председателя на ДАБ- МС и да върне преписката на  
административния орган за ново произнасяне по молбата за закрила.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет,  
изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. В съдебно заседание,  
чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на

обжалваното решение. Моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното:

С молба до ДАБ при МС с вх. № ОК- 13-1542 от 13.08.2024 г. на Регистрационно-приемателен център (РПЦ) - С. към ДАБ – МС на Я. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му първоначално е установена въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ. В хода на административното производство чужденецът е представил фотокопия на преписка за актуално състояние на гражданин и семейна преписка за актуално състояние на гражданите, издадени от С. (л.47 и сл.).

Като непридружен непълнолетен по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗУБ с Решение № 2580 от 18.10.2024г. на председателя на Националното бюро за правна помощ (НБПП) (л.69), на основание чл. 25, ал.2 от Закона за правната помощ (ЗПП) във вр. с чл. 23, ал.2, вр. с чл. 25, ал.1 и ал.3, т.2 и т.3 от ЗУБ, на лицето е представена правна помощ под формата на представителство от адвокат и адв. И. е назначен за представител на непридружения непълнолетен Я. А. А..

С писмо рег. № 16249/16.10.2024 г. на ДАБ-МС (л. 71), началник отдел “ПМЗ - кв. О. купел” е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-468 от 08.01.2025г. (л.46) директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

С писмо рег. № 16249/16.10.2024г. (л. 70) началник отдел “ПМЗ - кв. О. купел” е уведомил директора на Дирекция “Социално подпомагане“ (ДСП) – К. село, на основание чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет), за интервюто с непридружения непълнолетен кандидат за закрила.

На 29.01.2025г. с вх. № 16249 е постъпил социален доклад с изх. № СГ/Д-С-КС/1238-001/29.01.2025г. от директора на ДСП – К. село (л.42), в който е посочено, че на база на събраната информация отдел “Закрила на детето” при ДСП К. село счита, че основаните права на непридружения чужденец не са нарушени; към момента не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето; в интерес на детето е да получи закрила в Б..

С Я. А. А. е проведено интервю на 13.11.2024г. в присъствието на назначения му представител, в което заявява, че е напуснал С. нелегално, около месец и десет дни преди датата на интервюто, с помощта на трафикант за Т., заедно с братовчед му и с непознати. Тръгнал със семейството му - родителите му, братя и сестри, но те били хванати от турската полиция на границата, а той и братовчед му успели да влязат в Т.. Семейството му в момента живее в [населено място], Т., под наем но нямат разрешение за работа. След като два дни останал в дома на трафиканта в Т., месец преди интервюто жалбоподателят преминал нелегално в Б.. В гората ги гонели с кучета и групата се разпръснала. Един човек от групата го оставил близо до лагера. Заявява, че веднъж баща му бил нападат от маскирани мъже, които му взели парите. В С. живеели в [населено място], обл. Д. А.. Твърди, че бил свидетел как деца загиват от снаряди, на военни действия и сражения, на престрелки, убийства на деца, бомбардировки. Учил е до 4 клас, но спрял да ходи на училище,

защото било опасно по пътя до там. В С. има много роднини - баба, братовчеди. Не е имал проблеми заради етническата си принадлежност или религията си, не е арестуван или осъждан, не е имал проблеми с официалните власти, армията или полицията в С.. Не е членувал в политическа партия или организация, във въоръжена групировка. Като конкретен повод да напусне страната си на произход посочва войната и нападения и убийства, извършвани от маскирани в селото им. Иска да получи закрила в Б. и да се събере със семейството си.

Със становище рег. № 16249 от 19.02.2025 г. е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Я. А. А..

С оспореното в настоящото производство Решение № 1908/ 25.02.2025г. председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и 4, вр. с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Я. А. А.. Административният орган е приел, че за кандидата не са налице предпоставки за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като в представената бежанска история не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 от ЗУБ и че сирийският гражданин реално не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визириани в чл.8, ал. 1, т.1 от ЗУБ. Заключил е, че твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл.8, ал. 2-5 ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Приел е и че не се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл.8, ал.7 и чл.8 от ЗУБ и е отхвърлил искането за предоставяне на статут на бежанец като неоснователно. Заключил е, че кандидатът е взел решение да напусне страната си на произход, за да търси по-добър стандарт на живот в Европа. Въз основа на събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от кандидата бежанска история, административният орган е заключил, че не може да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че е заплашен от изтезание или унижително отнасяне или наказание, поради което не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ. По отношение на основанията по чл.9, ал. 1, т.3 от ЗУБ в решението, след като се е позовал на информацията за обстановката в С., изложена в справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г., изготвени от дирекция “Международна дейност” при ДАБ-МС и е съобразил Решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г., както и тълкуването на понятието “посегателство” в чл.15, б. “в” от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, административният орган е приел, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С. и не във всички части на страната е налице безогледно насилие. Председателят на ДАБ-МС е направил преценка, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С., според решението, не е изключително, поради което е приел и искането за предоставяне на хуманитарен статут за неоснователно.

В решението е прието също в съответствие с чл.6а ЗУБ и с оглед критериите в §1, т.5 от ДР на ЗЗДет. и разпоредбите на глава V, параграфи 52-79 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес на детето, публикуван през месец ноември 2014г. от Детския фонд на ООН (У.), че висшият интерес на детето, отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е то да живее в семейна среда заедно със своите родители по настоящото им местообитание - Т., или с родственици в държавата му по произход - С.. В този смисъл, взимайки предвид отсъствието на

релевантни основания за предоставяне на международна закрила на молителя, постановяването на решението, с което се отказва предоставяне на статут не само, че не би било нарушение на принципите за най- добрия интерес на детето и запазване целостта на семейството, но и не би могло да се разглежда като нарушаване на правото за зачитане на семейния живот, както е предвидено в член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като решението се съобразява именно със положението на семейството на молителя и с висшия интерес на детето.

Като част от административната преписка е представена справка, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ- МС относно актуалната политическа и икономическа обстановка в Сирийската арабска република с вх. № МД-02-60 от 29.01.2025г.

В хода на съдебното обжалване от ответника са представени допълнително справки, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ- МС с вх. № МД-02-200/08.04.25 относно общата обстановка в С..

От Дирекция Социално подпомагане е изпратен социален доклад изх. № ПР/Д-С-КС/308-001/09.04.2025г, изготвен на основание чл. 15, ал.6 от ЗЗДет (л.120), според който в интерес на детето е да получи статут в Б..

При така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган–председателя на ДАБ при МС, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Заповедта е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. По време на интервюто е присъствал назначеният му представител съгласно изискването на чл.25, ал.7 от ЗУБ.

След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Спазено е и изискването на чл. 25, ал.1 ЗУБ непридруженият непълнолетен чужденец, търсещ международна закрила, да се представлява в производството по този закон от адвокат, вписан в регистъра за правна помощ на Националното бюро за правна помощ, определен от председателя на бюрото или от оправомощено от него длъжностно лице.

В изпълнение на чл. 15, ал.6 от ЗЗДет административният орган е уведомил дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, която е предоставила социален доклад, обсъден в мотивите на решението доклад.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените

от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорвания акт на преследване от страна на официалните власти в С., която се явява страната по произход за търсеция закрила. Няма нито един наведен довод от жалбоподателя, че същият е обект на преследване в С. и от някоя друга организация. В действителност в бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо такова в страната му на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

В проведените интервюта той изрично заявява, че не е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е нямал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С., по икономически и лични причини. От събраните доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец. Доводи в тази насока не се излагат от жалбоподателя нито в жалбата, нито пред съда.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ-МС е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на Я. А. А. на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 /М. Е. and Noor E. vs S. van J. /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи

срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за Сирийската арабска република на директора на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ – МС. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С. в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. Според представената към административната преписка справка МД-02-60/29.01.2025г., на 27 ноември 2024г. различни бунтовнически групи от С. С., под ръководството на ислямската група "Х. Т. ал. Ш." (Н. Т. al-S., HTS), заедно с подкрепяни от Т. милиции, започват настъпление към региони под правителствен контрол и успяват да превземат големи територии. На 8 декември 2024г. водените от HTS бунтовници обявяват, че са влезли ви в [населено място] и са освободили задържаните в най-известния затвор в страната "С.". Б. А. се е оттеглил, отлетял е за Русия, където е получил убежище, а лидерът на HTS А. М. ал Г. е пристигнал в Д.. На 09 декември 2024г. бунтовниците заявяват, че техните сили са близо до установяване на пълен контрол над Д..

Според представената справка представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват

в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al W. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

На 19 декември 2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. На 6 януари 2025 г. Световната здравна организация (С.) осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Т., а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. - средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности. След идването си на власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата.

ВКБООН и партньорските организации увеличават хуманитарната помощ, за да задоволят потребностите на завърналите се сирийци.

От представената пред съда справка № МД-02-200/ 08.04.2025г. се установява, че на 18 февруари 2025г. след провеждане на преговори Сирийските демократични сили (S. D. F., SDF) се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурата на новото сирийско правителство. Ръководените от курдите SDF и Сирийският демократически съвет (SDC) се споразумяват да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство.

На 2 март 2025г., съгласно изявлението на сирийското президентство, новите власти в С. обявяват сформирането на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода към демокрация. Новите власти са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните институции след отстраняването от власт на Б. А. на 8 декември 2024г. и на продължилото над половин век управление на семейството му и 13 години на опустошителен конфликт.

В статия на BBC N. от 09 март 2025г. се посочва, че лидерът на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни след дни на сблъсъци, при които се твърди, че сирийските сили за сигурност са убили стотици цивилни от алаутското религиозно малцинство. На 13 март 2025г. временният президент на С. подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, която урежда разделението на властите, съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Сирийският президент. Обявява преходно правителство, назначавайки 23-ма министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, в който са включени и представители на християнското малцинство. През март е приета и конституционна декларация, предназначена да служи

като основа за междинния период, ръководен от А. ал Ш..

Според бюлетина на ВКБООН към 27 март 2025г. около 371 900 души са се завърнали в С. през съседните държави от началото на декември 2024г. В допълнение близо 926000 души, които дотогава са разселени в С., се завръщат по домовете си.

От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Разпоредбата на чл. 9, ал.2 от ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл. 9, ал.2 от ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка.

При липса на други противопоставими доказателства, които да оборват фактическите изводи на ответника, съдът не може да обосновава извод за основателност на молбата за предоставяне на статут на сирийския гражданин по реда на чл. 9 от ЗУБ.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

При постановяване на решението не е нарушен и принципът "non-refoulement" (забрана за връщане). Посоченият принцип е установен от чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците и е възприет и в действащия в Република Б. Закон за убежището и бежанците (чл. 4, ал. 3). Установено е че чуждият гражданин не е бил принуден да напусне страната си на произход поради наличието на заплахата за живота или свободата му или опасност от изтезания, жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя в проведеното интервю. Ето защо, след като завръщането на жалбоподателя няма да застраши неговите живот и здраве и няма да го постави в опасност от изтезания или нечовешко отношение, не е нарушен и принципът "non-refoulement".

Председателят на ДАБ – МС в обжалваното решение е съобразил и най-добрият интерес на детето, съгласно изискването на чл. 10 от Директива 2008/115, според който преди да се вземе решение за връщане се отчитат най-висшите интереси на детето. Съгласно § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗДет., най-добрият интерес на

детето е преценка на желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. Съобразил е и изискванията на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23.06.2013 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила, Хартата на основните права на Европейския съюз, Конвенция на ООН за правата на детето от 1989 г. и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Правилен е изводът на административния органи, че най-добрият интерес на детето е свързан с пребиваването му в семейна среда с близки родственици, с достъп до културата и езика на страната и семейството, от които произхожда, близо до биологичното си семейство и в страна, в която правата му са гарантирани и не е налице опасност от посегателства. Настоящият състав споделя изводите на председателя на ДАБ-МС, че именно в държавата си на произход детето ще има възможност да доизгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми, имащи особена важност за личностното му развитие. В случая, предвид липсата на релевантни основания, не се откриват и обективни възпрепятстващи пречки за завръщане на сирийския гражданин в родината му.

Висшият интерес на детето е той да продължи да живее в родното му място, или на мястото по постоянно местожителство на семейството му, за него да се полагат грижи на майчин език и той да продължи да живее в културната и/или семейна среда на страната му по произход, или в Т., заедно с родителите му, с неговите близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната му среда, да не бъде изложен на външна среда, в която за лицето е налице езикова бариера и произтичащи проблеми с комуникацията, както и много други неудобства от социален, психологичен, икономически характер, произтичащи от обстоятелството, че същият се намира извън родината му, без да е подкрепян от негови родственици.

Във връзка с принципа на запазване на семейната среда и поддържане на взаимоотношенията е важно да се посочи параграф 58, според който, в контекста на тенциално отделяне на дете от родителите му административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход (, която към настоящия момент е претърпяла съществена промяна) и в Т., като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Следва даже съобрази също, че Т. е трета сигурна държава, поради което по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 65-и състав,

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] г, ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 1908/25.02.2025г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.